

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Timpul. Anul.

Despre timp în general zice marele orator și filosof păgân, Cicero, că este aceea, de ce ne folosim, pentru că a-l defini mai de aproape e cam greu, știm numai atât, că este o mică părticică a vecinicii, a eternității și a nemărginitului. Toate acestea cu mintea noastră mărginită nu o putem măsura.

Totuși pentru împărțirea timpului omul s'a servit din timpurile cele mai vechi de mișcările corpurilor cerești — cu tot dreptul, pentru că cele cerești numai cu ajutorul cerului și al credinței le putem barem întrucâtva a le înțelege — și s'au format noțiunile: ziua, luna și anul.

Trebuința împărțirii timpului a fost de mult simțită și a avut de rezultat introducerea lunilor și apoi a anilor.

Unitatea mai mare formează anul solar de 365 zile și 6 ore și este periodul de timp de care are trebuință pământul ca să-și parcurgă calea în jurul soarelui.

Egiptenii cunoșteau cu aproximativă precizie acest period de timp deja în veacul al XIV-lea cu 1400 de ani înainte de Nașterea lui Hristos. Grecii cu o mie de ani mai pe urmă, sub Solon în anul 594 a. H. aveau încă tot numai anul lunar, constător din 12 luni de câte 29 și 30 zile, în total deci numai de 354 zile, deci o diferență de 10 zile în fiecare an și pentru a se aduce acest an în consonanță cu merul soarelui, tot la trei ani se adauga câte o lună de 30 zile (adecă pentru fiecare an, câte 10 zile). A mai fost

perfecționat acest calcul eronat de Cleostrat și apoi de Meton în anul 432 a. Hr.

La Romani era în uz anul alban de 10 luni egal cu 304 zile, care nu corespundea nici cursului lunei în jurul pământului nici celui al pământului în jurul soarelui.

Numa Pompilius al doilea rege în Roma 715—672 a. Hr. a reformat anul și a introdus lunile Ianuarie și Februarie, dar — deși anul a fost de 12 luni a avut numai 355 zile. În anul 450 a Hr. Decembrie — la fel cam cu consilierii noștri de azi — au pus luna lui Ianuarie în fruntea anului și la anul 153 a. Hr. s'a decis ca Calendae Ianuariae să fie după ziua cea mai scurtă, 20.—21 Decembrie. Calendae adecă, era la Romani prima zi a fiecărei luni pe când era convocat poporul pe capitol, ca să audă dela pontifici — preoții — câte zile sunt în aceea lună. De aicea se derivă și Calendarul, care ne anunță anul, lunile și zilele cu sărbătorile și toate celelalte necesare în legătură cu el.

Iulius Caesar ca împărat și pontifex maximus — căpetenia religiei, la anul 47 a. Hr. văzând confuziunea calendarului — la sfatul lui Sosigenes, contemporanul său astronom și învățat matematic din Egipt, a scos din combinațiune cursul lunei și a făcut anul de 365 de zile și 6 ore și câteva minute și că din anul scurt de până aci să ajungă la anul reformat, a intercalat zilele de lipsă și astfel la anul 44 înainte de Nașterea Mântuitorului s'a început calendarul cu anul regulat și atunci s'a decis, ca începutul anului nou să cadă după solistițiul de iarnă — 21 Dec., —

pe luna noua şi așa s'a pus pe 1 Ianuarie.

Adecă strămoşii noştri romani cu 1400 de ani mai târziu au ajuns la atât de perfectă cunoştinţă a cursului pământului în jurul soarelui, caşi, cât de bine au cunoscut acest curs Egiptenii.

Nu e o întâmplare oarbă, ci este minunata rânduială a Atotputernicului şi Atotştiutorului Dumnezeu, că pe vremea Naşterii Mântuitorului, ce era cu mii de ani înainte prezisă de proroci, Calendarul era aproape până la ultimele secunde bine stabilit şi din acest motiv nu este de mirat aceea ce cetim la sf. Evg. Matei la cap 2. v. 1—2 unde ni se scrie: „Iară dacă s'a născut Isus în Betleemul Iudei, în zilele lui Irod împăratul, iată magii dela Răsărit au venit în Ierusalim zicând: Unde este cel ce s'a născut, împăratul Jidovilor? Căci iată am văzut steaua lui la Răsărit şi am venit să ne închinăm lui.“

Aceşti magi văzând steaua Lui şi ştiind împreună cu arhieriei şi cărturarii poporului Israelitean, că este scris prin prorocii, că Isus va să se nască în Betleemul Iudei, de îndată au plecat, au întreprins o călătorie lungă şi obositoare, şi aflându-l s'au închinat Lui.

Noi nici atâta nu vrem să ştim cât ştiau Egiptenii cu 1400 de ani înainte de Naşterea Mântuitorului, noi nici aceea nu vrem să ştim ce a ştiut şi ce a crezut împăratul păgân Iulius Caesar, noi nici aceea nu ştim şi nu vrem să ştim că Papa Grigorie al XIII-lea în anul 1582 al mântuirii cu ascultarea mai multor astronomi şi matematiciani, a constatat, că încă şi calendarul lui Iulius Caesar are lipsă de o mică corectură, a făcut-o şi aceasta şi deşi toată lumea cultă apuseană, fie catolici, fie rupţi de pe trunchiul viu al Bisericii celei adevărate, au primit de atunci acest calendar, numai chiar între credincioşii noştri se mai găsesc de aceia cari sunt de părerea şi cari nu cred nimica nu-

mai ce le dictează mintea lor proprie şi inima lor împietrită.

Acestor bieţi sârmani le reproducem aici câteva şiruri din epistola sf. Apostol Pavel scrisă către Corinteni II. la cap 6, unde scrie despre purtarea creştinilor în felul următor:

„Iară ca împreună lucrători vă rugăm, ca să nu primiţi darul lui Dumnezeu în deşert . . . iată acum e vreme bine primită, iată acum e ziua mântuirii . . . nedând nimănui nici o sminteală . . . să ne arătăm întru toate slugile lui Dumnezeu, cu multă răbdare în necazuri . . . în cuvântul adevărului . . . să nu ne înjugăm într'acelaş jug cu cei necredincioşi, căci ce are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce legătură are lumina cu întunerecul . . . ce parte are credinciosul cu cel necredincios . . . Pentru aceea ieşiţi din mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul . . . şi eu voi fi vouă tată şi voi veţi fi mie fii şi fete, zice Domnul Atotputernic.“

În special ne privesc pe noi, pe membrii Agrului, cari suntem şi noi împreună lucrători în apostolat aceste cuvinte atât de potrivite şi azi după 1935 ani.

Iniinţarea Agru-lui la Ruteni.

În ziua de 19 Dec. 1934 — ziua Sf. Nicolae — după calendarul Rutenilor — parohia ruteană, Câmpulung la Tisa, a îmbrăcat haină de sărbătoare. În această zi s'a iniinţat în parohie Agru (Asociaţia generală a rutenilor uniţi). Cu ocazia iniinţării Agrului s'a binecuvântat şi frumosul steag cumpărat cu suma de 2200 lei de credinciosul *Petru Martinovszki*. Serbările au fost conduse de Reverendisimul *Andrei Medveczky* arhidiacon on., protopopul districtului Ciscarpatin, care în cuvântarea sa arată însemnătatea steagului, simbolul unirii, în care este puzerea. — După sfârşitul stei Liturghii s'a încunjurat biserica, apoi Onoratul *Ştefan Varga* parohul local, într'o cuvântare expune scopurile Agru-lui. Iniinţându-se Agru chiar în ziua Sfântului Nicolae — acest sfânt patron este pildă pentru noi, de a fi tari în credinţă. — Nănaşii steagului au fost Domnul *Gavril Mihalyi* şi Dna *Sofia Dr. Salcă*. Serbările s'au terminat cu un festival frumos, la care rolanţii au debutat româneşte, ruteneste şi în limba maghiară. Folosul material al acestor serbări a fost puţin, cu atât mai mare a fost reuşita morată.